

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2006. gada 16. novembrī*

Lieta T-32/04

Lichtwer Pharma AG, Berlīne (Vācija), ko pārstāv H. Kuncs-Halšteins [*H. Kunz-Hallstein*] un R. Kuncs-Halšteins [*R. Kunz-Hallstein*], advokāti,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv J. Veberndörfers [*J. Weberndörfer*], pārstāvis,

atbildētājs,

otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks —

Laboratoire L. Lafon SA, Mezonalfora [*Maisons-Alfort*] (Francija),

* Tiesvedības valoda — vācu.

par prasību atcelt ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2003. gada 13. novembra lēmumu (lieta R 1007/2002-4) daļā, kurā šajā lēmumā ir izņemts par izdevumu, kas radušies saistībā ar iebildumu un apelācijas procesu, sadali.

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA (piektā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Vilaras [*M. Vilaras*], tiesneši F. Deuss [*F. Dehousse*] un D. Švābi [*D. Šváby*], sekretāre K. Kristensena [*C. Kristensen*], administratore,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 29. janvārī,

ņemot vērā ITSB atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 8. jūnijā,

pēc tiesas sēdes 2006. gada 2. februārī

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

- 1 1999. gada 23. jūnijā prasītāja Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu,

pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.; turpmāk tekstā — "Regula Nr. 40/94"). Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir vārdisks apzīmējums "Lyc-A" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5., 29. un 30. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām.

- 2 *Queisser Pharma GmbH & Co.*, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 42. panta 1. punktu, iesniedza iebildumus pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju, kas pamatoti ar agrāku preču zīmi "LYCO PROTECT". Ar 2002. gada 30. oktobra lēmumu Nr. 3111/2002 Iebildumu nodaļa *Queisser Pharma* iebildumus noraidīja sakarā ar to, ka nepastāv sajaukšanas iespēja. Par šo lēmumu netika iesniegta neviena apelācijas sūdzība.

- 3 *Laboratoire L. Lafon SA*, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 42. panta 1. punktu, iesniedza iebildumus pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju, kas pamatoti ar agrāku preču zīmi "LYOC". Ar 2002. gada 30. oktobra lēmumu Nr. 3108/2002 Iebildumu nodaļa *Laboratoire L. Lafon* iebildumus noraidīja sakarā ar to, ka nepastāv sajaukšanas iespēja.

- 4 *Medicom Pharma AG*, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 42. panta 1. punktu, iesniedza iebildumus pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju, kas pamatoti ar agrāku preču zīmi "LYCO Q10". Ar 2002. gada 31. oktobra lēmumu Nr. 3110/2002 Iebildumu nodaļa apmierināja *Medicom Pharma* iebildumus un noraidīja pieteiktās preču zīmes reģistrāciju. Par šo lēmumu netika iesniegta neviena apelācijas sūdzība.

- 5 2002. gada 16. decembrī *Laboratoire L. Lafon* iesniedza ITSB paziņojumu, kurā bija norādīts:

“Atbilstoši [Regulas Nr. 40/94] 57., 58. un 59. pantam darām Jums zināmu, ka *Laboratoire L. Lafon* vēlas iesniegt apelācijas sūdzību par [lēmumu Nr. 3108/2002]. Līdz ar to lūdzam nekavējoties debitēt mūsu kontu [...] EUR 800 apmērā. Rakstveida paziņojums, kurā izklāstīts apelācijas pamatojums, tiks iesniegts līdz [2003. gada] 28. februārim.”

- 6 2003. gada 3. februārī *Laboratoire L. Lafon* iesniedza rakstveida paziņojumu, kurā izklāstīts apelācijas pamatojums.

- 7 2003. gada 21. martā ITSB informēja prasītāju un *Laboratoire L. Lafon* par to, ka 2002. gada 31. oktobra lēmums Nr. 3110/2002, ar ko tika apmierināti *Medicom Pharma* iebildumi, ir kļuvis galīgs.

- 8 2003. gada 10. aprīlī prasītāja iesniedza rakstveida paziņojumu, kurā tā norādīja, ka apelācijas sūdzība ir zaudējusi pamatu, un 2003. gada 11. aprīlī *Laboratoire L. Lafon* iesniedza paziņojumu, kurā tā norādīja, ka process ir pabeigts.

- 9 Ar 2003. gada 13. novembra lēmumu (lieta R 1007/2002-4) (turpmāk tekstā — “Apstrīdētais lēmums”) Apelāciju ceturtā padome konstatēja, ka sakarā ar prasītājas pieteiktās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma galīgo noraidījumu apelācijas procesam ir zudis priekšmets. Ar minēto lēmumu Apelāciju padome turklāt piesprieda prasītājai atlīdzināt visas nodevas un izdevumus saistībā ar iebildumu un

apelācijas procesu. Apstrīdētā lēmuma devītajā apsvērumā Apelāciju padome lēmumu par izdevumiem motivēja šādi:

"Tā kā Kopienas preču zīmes "Lyco-A" reģistrācijas pieteikums, kaut arī atsevišķa procesa ietvaros, tika noraidīts *ex tunc*, atbildētāja arī šajā procesā būtu bijusi zaudējušais lietas dalībnieks. Līdz ar to tā sedz nodevas un izdevumus, kas radušies saistībā ar iebildumu un apelācijas procesu."

Lietas dalībnieku prasījumi

10 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Apstrīdētā lēmuma rezolutīvās daļas 2. punktu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

11 ITSB prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- noraidīt prasību;
- piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 12 Pamatojot savu prasību, prasītāja būtībā izvirza trīs atcelšanas pamatus. Izvirzot pirmo pamatu, prasītāja atsaucas uz 48. noteikuma 1. punkta c) apakšpunkta un 49. noteikuma 1. punkta grozītajā Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulā (EK) Nr. 2868/95, ar ko isteno Regulu Nr. 40/94 (OV L 303, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Regula Nr. 2868/95”), pārkāpumu, kā arī vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu, uzskatot, ka Apelāciju padomei bija jāatzīst, ka apelācijas sūdzība par Iebildumu nodaļas lēmumu nav pieņemama. Otrais pamats attiecas uz Regulas Nr. 40/94 81. panta 4. punkta un taisnīguma principa pārkāpumu tādējādi, ka Apelāciju padome kļūdaini izmantoja savu rīcības brīvību jautājumā par procesa izdevumu sadali. Visbeidzot, izvirzot trešo pamatu, prasītāja uzskata, ka ITSB atbilstoši Regulas Nr. 2868/95 21. un 51. noteikumam esot bijis jāatlīdzina lietas dalībniekiem puse no iebildumu nodevām un apelācijas nodevas pilnā apmērā. Pirmās instances tiesa uzskata, ka vispirms ir jāpārbauda otrais pamats.

Lietas dalībnieku argumenti

- 13 Prasītāja apgalvo, ka Apstrīdētā lēmuma motivācija, saskaņā ar kuru prasītāja tiesvedībā būtu bijusi zaudējušais lietas dalībnieks, kuram šī fakta dēļ būtu jāsedz ar to saistītie izdevumi, ir kļūdaini.
- 14 Pirmkārt, prasītāja uzskata, ka Apelāciju padome kļūdaini piemēroja Regulas Nr. 40/94 81. panta 4. punktu. Šajā sakarā tā uzskata, ka šīs normas interpretācija no Vācijas tiesību viedokļa, kuras esot izmantotas kā piemērs atbilstošajām regulas normām, norāda, ka Apelāciju padomei esot bijis jāpārbauda, kāds būtu iespējamais starp prasītāju un *Laboratoire L. Lafon* izskatītā iebildumu procesa iznākums. Turklāt tā uzskata, ka iebildumu apmierināšanas fakts nevar būt pamats preču zīmes [reģistrācijas pieteikumam] noraidīšanai *ex tunc*, bet vienīgi *ex nunc*. Pretējā gadījumā

ITSB lietā, kurā tas apmierinātu iebildumus, būtu jāatlīdzina visas iebildumu nodevas saistībā ar citiem procesiem, kuri vēl tiek izskatīti, jo pieteikums būtu jāuzskata par tādu, kas nekad nav eksistējis. Prasītāja šajā sakarā atsauca uz Regulas Nr. 2868/95 19. noteikuma 3. punktu. Visbeidzot, prasītāja uzskata, ka Regulas Nr. 2868/95 21. noteikums norāda, ka likumdevēja iecere nebija noteikt, lai lietas dalībnieks, kuram lēmums nav labvēlīgs, segtu izdevumus saistībā ar visiem izskatāmajiem iebildumu procesiem.

- 15 Otrkārt, prasītāja uzskata, ka Apelāciju padomes sniegtā motivācija nepamato atkāpšanos no taisnīguma [principa]. Pēc prasītājas domām, taisnīguma princips prasa izdevumu sadali uz pusēm gadījumā, kad — kā tas ir izskatāmajā lietā — viens no iebildumiem par vienu un to pašu Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu ir tās [reģistrācijas pieteikuma] noraidīšanas pamatā. Prasītāja uzskata, ka no direktīvām par procesiem ITSB izriet, ka norma par visu izdevumu segšanu darbojas tikai gadījumā, kad viens no lietas dalībniekiem izbeidz procesu. Tā atgādina, ka direktīvu par iebildumu procesu projekta 130. lappusē ir norādīts:

“Ņemot vērā, ka par faktiem nav ticis pieņemts nekāds lēmums, Iebildumu nodaļa brīvi lemj par izdevumiem ([Regulas Nr. 40/94] 81. panta 4. punkts). [ITSB] nevar noteikt, kurš no lietas dalībniekiem ir “vinnētājs vai zaudētājs”, un tādēļ, pamatojoties uz taisnīguma principu, katrs lietas dalībnieks sedz savus izdevumus pats.”

- 16 ITSB lūdz šo pamatu noraidīt.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 17 Atbilstoši Regulas Nr. 40/94 81. panta 4. punktam, “ja lieta nenonāk līdz spriedumam [ja process tiek izbeigts pirms lēmuma pieņemšanas], par izmaksām [izdevumiem] lemj [...] Apelāciju padome”.
- 18 No šīs normas formulējuma izriet, ka Apelāciju padomei, pieņemot lēmumu par procesa izbeigšanu pirms lēmuma pieņemšanas, procesa izdevumu sadales jautājumā ir plaša rīcības brīvība (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2005. gada 12. jūlija rīkojumu lietā T-163/04 *Schäfer/ITSB — KoKa* (“Mike’s MEALS ON WHEELS”), Krājumā nav publicēts, 55. punkts). Pastāvot šādiem apstākļiem, Kopienas tiesa nevar aizstāt Apelāciju padomes vērtējumu ar savu vērtējumu. Tomēr tai ir pienākums kontrolēt, vai attiecībā uz apsvērumiem, kas varēja būt tās vērtējuma pamatā, Apelāciju padome nav pārsniegusi savas rīcības brīvības robežas un izmantojusi šo brīvību acīmredzami kļūdaini.
- 19 Jāatgādina, ka Apstrīdētajā lēmumā Apelāciju padome vispirms konstatēja, ka sakarā ar prasītājas pieteiktās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma galīgo noraidījumu apelācijas procesam bija zudis priekšmets, un pēc tam, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 81. panta 4. punktu, piesprieda tai segt nodevas un izdevumus, kas radušies iebildumu un apelācijas procesā.
- 20 Šajā sakarā Apelāciju padome savu lēmumu motivēja, apstiprinot, ka, “tā kā Kopienas preču zīmes [...] reģistrācijas pieteikums, kaut arī atsevišķa procesa ietvaros, tika noraidīts *ex tunc*, [prasītāja] arī tiesvedībā izskatāmajā lietā būtu bijusi zaudējušais lietas dalībnieks”.

- 21 Pirmkārt, nav strīda par to, ka iebildumu process, kas bija prasītājas pieteiktās preču zīmes [reģistrācijas pieteikuma] noraidīšanas pamatā, un process starp prasītāju un *Laboratoire L. Lafon*, par ko Apelāciju padome lēma šajā lietā, balstīts uz atšķirīgiem faktiskajiem apstākļiem. No tā izriet, ka konfliktējošo preču zīmju sajaukšanas iespējas vērtējumā katrā no šiem procesiem ir jāņem vērā visi faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz kuriem katrā no gadījumiem atsaucas lietas dalībnieki.
- 22 Tādējādi apstākļi, ka iebildumi tika apmierināti, lai gan tādējādi savu priekšmetu zaudē paralēlie procesi, nekādi neļauj noteikt, kuram no šo paralēlo procesu dalībniekiem lēmums būtu nelabvēlīgs. Patiesībā zaudējušā lietas dalībnieka noteikšanu attiecīgajā procesā var pamatot tikai ar šī procesa priekšmetu un faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem, kā tie ir definēti lietas dalībnieku prasībās.
- 23 Turklāt, neņemot par lēmuma par reģistrācijas pieteikuma noraidīšanu sekām, tas, ka preču zīmes, kuras reģistrācijas pieteikums tika noraidīts, pieteikuma iesniedzējam piespriež segt visos iespējamajos paralēlajos procesos radušos izdevumus, nevar automātiski izrietēt — kā to paredz Apstrīdētais lēmums — no lēmuma, ar ko apmierināts viens no iebildumiem, kas celti pret šo reģistrācijas pieteikumu.
- 24 Ievērojot šos apsvērumus, Pirmās instances tiesa uzskata, ka prasītāja pamatoti norāda, ka Apelāciju padomes izvirzītā motivācija ir acīmredzami kļūdaina tiktāl, ciktāl tajā ir norādīts, ka sakarā ar preču zīmes reģistrācijas pieteikuma noraidīšanu citā iebildumu procesā prasītāja esot bijusi zaudējušais lietas dalībnieks procesā pret *Laboratoire L. Lafon* un šī fakta dēļ tai bija jāsedz nodevas un izdevumi, kas radušies saistībā ar iebildumu un apelācijas procesiem. Ar šādu vērtējumu Apelāciju padome, ņemot vērā Regulas Nr. 40/94 81. panta 4. punktu, ir pārsniegusi savas rīcības brīvības robežas.

- 25 Līdz ar to Apstrīdētā lēmuma rezolutīvās daļas 2. punkts ir jāatceļ, nepārbaudot pārējos prasītājas izvirzītos pamatus.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 26 Atbilstoši Pirmās instances tiesas reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā ITSB spriedums ir nelabvēlīgs, tam jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar prasītājas prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (piektā palāta)

nospriež:

- 1) **atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtnās padomes 2003. gada 13. novembra lēmuma (lieta R 1007/2002-4) rezolutīvās daļas 2. punktu;**

2) ITSB atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Vilaras

Dehousse

Šváby

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2006. gada 16. novembrī.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

E. Coulon

M. Vilaras